

Irene Vallejo

Evigheden i et siv

460 sider

Gutkind Naturligvis skal vi anmelde den her bog. Og naturligvis synes vi den er fantastisk.

Alene fordi den handler om bøger.

Vi sluger alt, der har med bøger at gøre.

Og når så vi støder på en bog som denne, der hylder bøgerne for det, de er, en opfindelse, der giver ordet videre og giver folk så mange glæder, så kommer vi altså op at gøre.

Det vil du helt sikkert også gøre, hvis du interesserer dig for bøger, hvad du jo gør, ellers ville du aldrig været nået hertil.

Så drømmer du måske også om natten om nogle af de elementer, der indgår i denne dejlige udgilse, fra bogstaver i overstørrelse på papyrusruller, over Marcel Schwobs selvbiografi, til huslæsere i barndommen i paladset, til alfabetets udbredelse fra de adelige kredse. Fra de analfabetiske digtere, via Iliaden og Odysseen, fra den anatolske halvfø, til de store perserkrige, fra forslaget fra en Sorbonne-professor i 1955 om at udskifte det angelsaksiske ord computer til et forslag om at kalde det ordinateur.

Eller hvad med historien om Rom - byen med de 29 biblioteker i år 350 - og så til beskrivelsen af en litterær kanon, der har meget lidt til fælles med den religiøse.

Bogen fortæller om alle de mennesker, der har sikret bogens overlevelse gennem århundrederne: kopister, illustratører, oversættere, skriftkloge, spioner, oprørere, nonner, slaver og boghandlere, som det hedder. Ikke et ord om boganmeldere, men det giver jo naturligvis sig selv:-))))))

Bogen er fyldt med viden, med ord, med opsigtsvækkende research, med historiske betragtninger, beskedne fragmenter fra en svunden tid med detaljer, som næsten enhver måtte have glemt, den er så overskudsagtig i sin opsætning, så fremadstræbende og positiv i sit ordvalg, at man ikke kan andet end begejstres.

Det er ganske enkelt en himmerigsmundfuld for videbegærlige bogelskere.